Accursius, Guilelmus: Casus longi super Institutionibus
Straßburg, 1499 [GW 11715] [Sack 17]

nō esset aliq̄ nouatio facta. ꝟbi grā. Ubi enī ꝑ scđam obligatōez dꝫ tolli pria opoꝛtet ꝙ scđa sit aliq̄. puta naturalis ł ciuilis Sꝫ si eodē. Sup̄ dictū ē ꝙ interuētu noue ꝑsone noua nascit̄ obligatio. sed po. ꝙ stipulat⁹ fui a đbitoꝛe meo qđ ex alia q̄cūq꜅ cā q̄꜅ ex stipulatōe mihi debebat. dicet̄ ne in ħ casu fieri nouatio cū in ħ casu noua ꝑsona nō īteruenerit. ꝛ rñ. ꝙ sic. si aliq̄d noui īteruenerit ī scđa obligatōe. i. in stipulatōe ista. veluti si ꝯditio vł dies ł fideiussoꝛ obligatōi adijciat̄. scire tñ debes ꝙ si ꝯditio ī nouatōe addita existat. valet nouatio. si aūt ñ existat ñ valet. ħ. d. Sed cū. Sup̄ dictū ē ꝙ nouatio fit interuētu noue ꝑsone ł etiā eiusdē dūmō fiat ꝑ diei vł ꝯditōis adiectōez ł subiectōem. sꝫ scire debes ꝙ apud antiq̄s ħ verū erat ꝙ his modis fiebat nouatio duꝫ tñ aīo nouādi fieret. ꝛ ita q̄꜅ sepe diuerse ꝑsūptōes īducebant̄ ad ꝓbādū ꝙ aīo nouādi fieret. vnđ sup ħ apud antiq̄s mag̃ fuit altercatio. et ꝓpter ħ dic̄ dñs iust. fecim⁹ q̄ndā ꝯstōem ad hmōi altercatōes tollēdas. in q̄ cauet̄ qđ tūc demū ītelligat̄ fieri nouatio interuētu noue ꝑsone ł etiā eiusdē ꝑsone vt dictū est. qñ ħ expsse actū ē int̄ ꝯhētes ꝙ ꝓpter nouatōez pꝛioꝝ obligatōis ħ fiat. alioq̄n si hoc ñ fuerit expsse actū ñ intelligit̄ fieri nouatio interuētu noue ꝑsone. sꝫ accedit scđa obligatio pꝛīe ꝛ manet vtraq꜅ obligatio. Hoc āpli⁹ ꝛc̄. Iā vidistꝭ tres modos p̄n. tollēde obligatiōis. q̄rto etiā mō obligatōes q̄ cōsensu nascunt̄ ꝯrio cōsensu tollunt̄: veluti si ꝯuenerit int̄ me ꝛ ticiū vt fundū tusculanū habeā emptū ꝑ. c. deinde nōdū p̄cio soluto nec fundo tradito placuerit int̄ nos ꝙ ab emptōe ꝛ vēditōe discedat̄: inuicē liberamur. et sic ꝑ ꝯrium ꝯsensum tollit̄ obligatio ꝯsensu ꝯtracta. idē etiā intelligas ī oib⁹ alijs ꝯtractib⁹ ex ꝯsensu descēdētib⁹. hoc dicit.

Explicit liber tertius institutionū.

Incipit liber quartus.

De obligatoib⁹ q̄ ex delicto nascunt̄.

Uperioꝛi libro expositū est ꝛc̄. Nō est ħ op⁹ aliq̄ ꝯtinuatōe. In textu enī inuenit̄ ꝯtinuatio in effectu talis. Sup̄ dictū est q̄d est obligatio. ꝛ ꝙ om̄s obligatōes aut sunt ex ꝯtractu. aut ex q̄si ꝯtractu. aut ex maleficio vł q̄si. vt dictuꝫ est. s̄. de obli. §. seq̄uēs diuisio. Cū igit̄ in suꝑioꝛib⁹ satis dictū ē de obli. q̄ ex ꝯtractu vł q̄i ꝯtractu nascunt̄. Nūc tractādū ē de obli. q̄ ex maleficio vł q̄i descēdūt. Scire tñ debetꝭ ꝙ obligatōnes q̄ nascunt̄ ex ꝯctu q̄druplici genere reꝑiunt̄. vł in q̄ttuoꝛ genera diuidunt̄. obligatōes tñ q̄ nascunt̄ ex maleficio ī vno genere reꝑiunt̄. Semꝑ enī nascunt̄ re ipa. i. ab ipo delicto ꝑpetrato veluti ex furto aut dāno aut iīuria. ħ. d. Sꝫ sup. §. isto dubitari p̄t sup id qđ dic̄ ꝙ obligatōes ex ꝯctu ī q̄ttuoꝛ genera diuidūt̄. Obligatiōes tñ q̄ ex maleficio nascunt̄ st̄ vni⁹ generis. Et qꝛ sicut obligatōes q̄ ex ꝯtractu nascunt̄ aliq̄n re. aliq̄n ꝟbis. aliq̄n lr̄is. aliq̄n ex ꝯsensu nascūt̄. ꝛ sic obli. q̄ ex maleficio oꝛiunt̄ aliq̄n fiūt re vt ptꝫ ī furto. aliq̄n ꝟbis vt ptꝫ ī cōtumelia. aliq̄n lr̄is vt ptꝫ ī libello famoso ad īfamiā alic⁹ cōposito. Quid est ḡ ꝙ dicit. obli. ex maleficio esse vni⁹ generꝭ magꝭ q̄꜅ obligatōes ex ꝯtractu. si dicas ꝙ oēs nascāt̄ ex re ipa :i. ex maleficio ipo. sic silr̄ ꝛ ex alia p̄te oēs obligatōes ex ꝯtractu nascunt̄. ad hoc dicas ꝙ ex vno fonte nascūt̄ obli. ex maleficio. ideoq꜅ oēs sūt eiusdē generꝭ. vñ lꝫ oēs sint odiose ꝛ stricti iurꝭ: diuersam habeāt penā. Sec⁹ tñ est ī obli. q̄ nascunt̄ ex cōtractu. qꝛ diuersaꝫ soꝛtiunt̄ naturā ꝑm diuersitatē ꝯtract⁹ ꝛ q̄litatē. Quedaꝫ eīm sunt obligatōes bone fidei. q̄dā stricti iurꝭ Itē obli. q̄ fiūt ex maleficio statim obligāt maleficio cōmisso. Sic aūt ñ est ī obligatōib⁹ q̄ nascunt̄ ex ꝯtractu. Sꝫ diceret aliq̄s Nōne actio iīurie dissiłatōe abolet̄. q̄re ḡ ipo maleficio ñ videt̄ malefactoꝛ obligat⁹ Rñ. imo deberes ꝯrīū ꝯcludere. si ei abolet̄ dissiłatōe. ḡ nata fuit. Furtū ꝛc̄. Quesiui a legislatoꝛe q̄d eēt furtū. ꝛ q̄d rapina ꝛc̄. Et ipe p̄mo ponit diffinitōem de furto d. ꝙ furtū ē cōtractatio rei aliene iīuito dño. ꝛ expōit ħ nomē rei. d. siue ipi⁹ rei. i. ꝓprietatꝭ siue possessiōis. ꝛ istud furtū cōit̄ fuit ꝓhibitū a lege diuia. s. ꝑ p̄ceptū istud Nō furtū facies. ħ d. Manifest⁹ fur ꝛc̄. Sup̄ dictū ē ꝙ furtoꝝ duo sunt genera. Nā aliud ē furtū maīfestū. ꝛ aliud nō ma

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/accursius1499/0121
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg